

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3To/127/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2320010555
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Stanislavská
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2320010555.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Stanislavskej a sudcov JUDr. Ladislava Révesa a Mgr. Kristíny Ferencziovej, v trestnej veci obžalovaného A. P., pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g), ods. 2 písm. b) Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Galanta zo dňa 15.07.2020 pod sp. zn. OT/109/2020, na verejnom zasadnutí konanom dňa 06.10.2020, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie obžalovaného A. P., nar. XX.XX.XXXX, z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom bol obžalovaný A. P. uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g), ods. 2 písm. b) Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

dňa 16.05.2020 v čase okolo 11.20 hod. v priestoroch obchodného domu COOP Jednota v K. XXX zobral z predajnej plochy 2 ks čokolády Milka toffee wholenut 300 g v hodnote 5,18 €, 2 ks čokolády Milka luflee caramel 25 g v hodnote 6,78 €, ktoré si zastrčil do nohavíc a zakryl bundou, a takto prešiel bez zaplatenia cez pokladničnú zónu, čím spôsobil poškodenému COOP Jednota Galanta, spotrebné družstvo, IČO: 00 168 840, škodu vo výške 11,96 €, pričom bol rozhodnutím Obvodného oddelenia PZ Sereď č. bloku 12102347 dňa 12.01.2020 postihnutý za priestupok proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov a trestným rozkazom Okresného súdu Galanta sp. zn. OT/249/2018 zo dňa 11.11.2018, právoplatný dňa 20.11.2018, odsúdený za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f) Trestného zákona.

Za túto trestnú činnosť uložil okresný súd obžalovanému podľa § 212 ods. 2 Trestného zákona, s poukazom na § 36 písm. l) a § 37 písm. m) Trestného zákona, trest odňatia slobody v trvaní 1 (jeden) rok a 8 (osem) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona bol obžalovaný na výkon uloženého trestu zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 76 ods. 2 a § 78 ods. 1 Trestného zákona okresný súd uložil obžalovanému i ochranný dohľad v trvaní 2 (dva) roky.

Podľa § 77 ods. 2 Trestného zákona, s poukazom na § 51 ods. 3, ods. 4 Trestného zákona uložil okresný súd obžalovanému počas trvania ochranného dohľadu obmedzenia a povinnosti spočívajúce v príkaze zamestnať sa alebo sa preukázateľne uchádzať o zamestnanie.

Okresný súd zdôvodnil svoje rozhodnutie v rozsahu č.l. 114-115 spisu.

Ako vyplýva z odôvodnenia napadnutého rozsudku, výrok o vine bol ustálený na základe vyhlásenia obžalovaného o vine v zmysle § 257 ods.1 Tr. por. na hlavnom pojednávaní, ktoré bolo prijaté právoplatným uznesením, preto bolo vykonané dokazovanie súvisiace len s výrokom o treste, príp. ochranným opatrením.

Z odpisu registra trestov okresný súd zistil, že obžalovaný má 14 záznamov za odsúdenia, počínajúc rokom 2001, všetky za prečiny krádeže, za čo mu boli ukladané alternatívne, podmienené aj nepodmienené tresty. Naposledy bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Galanta sp. zn. OT/249/2018 zo dňa 11.11.2018, právoplatný dňa 20.11.2018, za prečin podľa § 212 ods. 2 písm. f) zákona č. 300/2005 Trestný zákon v znení neskorších predpisov (ďalej len „TZ“) na nepodmienený trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov, ktorý vykonal dňa 08.05.2019. Podľa výpisu ústrednej evidencie priestupkov MV SR spáchal viacero priestupkov proti majetku, ako i na úseku cestnej premávky a proti verejnému poriadku.

Okresný súd ďalej konštatoval, že obžalovanému bolo možné uložiť trest odňatia slobody v zákonnej sadzbe od 6 mesiacov do 3 rokov. U obžalovaného zistil 1 poľahčujúcu okolnosť - priznal sa k spáchaniu trestného činu a úprimne ho oľutoval, a 1 priťažujúcu (okresný súd uviedol nesprávne „poľahčujúcu“) okolnosť - že už bol už za trestný čin odsúdený. Hoci bol pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností vyrovnaný, okresný súd konštatoval, že v danom prípade musí v zmysle § 38 ods. 2 TZ prihliadať aj na mieru závažnosti, pričom priznaniu a oľutovaniu za situácie, keď bol prichytený pri skutku, prikladá rádovo menšiu váhu ako celoživotnej kariére krádeží. Čo sa týka druhu trestu, vzhľadom na doterajší život obžalovaného, ktorý sa takéhoto konania dopúšťa dlhodobo a opakovane, považoval za potrebné už preferovať ochranu spoločnosti pred páchatelom a uložil mu nepodmienený trest odňatia slobody, vzhľadom na uvedené dlhšieho trvania 1 rok a 8 mesiacov, ktorý považoval za dostatočný na zabezpečenie jeho prevýchovy.

Keďže obžalovaný bol v posledných 10 rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin, zaradil ho okresný súd na jeho výkon do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Obžalovanému napokon uložil okresný súd aj ochranný dohľad v trvaní 2 rokov s poukazom na tú skutočnosť, že za trestný čin krádeže bol už v minulosti mnohokrát vo výkone trestu odňatia slobody, pričom je toho názoru, že v rámci ochranného dohľadu zároveň uložené obmedzenia a povinnosti budú nápomocné pre jeho zaradeniu do riadneho života.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie obžalovaný A. P., proti výroku o treste a uloženom ochrannom opatrení, ktoré následne písomne odôvodnil vlastným písomným podaním i prostredníctvom obhajcu.

V odvolaní namietal, že i napriek jeho priznaniu a spolupráce s políciou mu bol uložený extrémne vysoký trest a ochranné opatrenie za krádež 4-och čokolád, k čomu ho priviedla pandemická situácia a s ňou súvisiaca sociálna neistota najmä pokiaľ ide o možnosť nájsť si vhodné zamestnanie. Je si vedomý toho, že ho to neospravedlňuje a tiež tej skutočnosti, že bol mnohokrát súdne trestaný, no okresný súd mal možnosť mu uložiť aj trest povinnej práce, čo nespravil. Taktiež skutočnosť, že bol prichytený pri skutku nemôže po právnej stránke zoslabovať priznanie a oľutovanie trestnej činnosti tak, ako to konštatoval súd prvého stupňa. Ďalej namietal, že vzhľadom k tomu, že bol odsúdený podľa § 212 ods. 1 písm. g), ods. 2 písm. b) Trestného zákona, nebolo možné mu predchádzajúce odsúdenie pričítať dvakrát v zmysle § 37 písm. m) Tr. zák. a preto je toho názoru, že okresný súd v danom prípade rozhodol v rozpore so zákonom. Vzhľadom na vyššie uvedené navrhol, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok a uložil mu sám miernejší trest pri spodnej hranici trestnej sadzby.

Konanie na odvolacom súde:

Odvolací súd vykonal verejné zasadnutie v prítomnosti obžalovaného, obhajcu, prokurátorky KP Trnava a v neprítomnosti poškodeného, ktorý bol na verejné zasadnutie riadne a včas upovedomený.

Zástupkyňa krajského prokurátora na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu navrhla odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Obžalovaný sám i prostredníctvom svojho obhajcu na verejnom zasadnutí poukazoval na písomné dôvody odvolania s tým, že žiada o zníženie trestu s poukazom na to, že bol v čase spáchania skutku hladný, nemal kde bývať a keby dostal 12 mesačný nepodmienečný trest, bol by spokojný.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací podľa § 317ods.1 Trestného poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, proti ktorým mohol odvolateľ podať odvolanie, ako aj konanie, ktoré rozsudku predchádzalo, prihliadajúc i na chyby, ktoré odvolaním neboli vytýkané a tak zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Pri preskúmaní obžalovaným napadnutého výroku o treste a ochrannom opatrení krajský súd zistil, že tieto výroky sú správne a zákonné.

Základná zákonná trestná sadzba pri prečine krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g), ods. 2 písm. b) Trestného zákona predstavuje rozpätie od 6 mesiacov do 3 rokov s tým, že pri rovnováhe priťažujúcich a poľahčujúcich okolnostiach (ako tomu bolo v danom prípade) zostáva neupravená.

Vo vzťahu k výroku o treste súd I. stupňa vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na rozhodnutie, vykonané dôkazy správne vyhodnotil a dospel k správne záveru o tom, že vzhľadom na vyhlásenie obžalovaného o vine na hlavnom pojednávaní a postoj obžalovaného k prejednávanej veci, ale tiež vzhľadom na jeho osobnostné charakteristiky, trestnú minulosť a účel trestu prichádza do úvahy len uloženie nepodmienečného trestu pri strede trestnej sadzby (§ 212 ods.2 Tr. zák.) v dĺžke trvania 20 mesiacov odňatia slobody, ktorý vzhľadom na zásady ukladania trestov charakterizované v § 34 a nasl. Tr. zák., zodpovedá požiadavke nielen individuálnej, ale i generálnej prevencie.

K odvolacím námietkam obžalovaného:

Pokiaľ obžalovaný namietal zákonnosť napadnutého výroku o treste odňatia slobody s poukazom na to, že uložený trest odňatia slobody pri strednej hranici trestnej sadzby považuje za neprimerane (až extrémne) prísny, nakoľko súd mal v danom prípade po učení vyhlásenia a oľutovania trestnej činnosti ukladať trest skôr pri spodnej hranici trestnej sadzby, tak odvolací súd ma opačný názor a to s poukazom na osobné pomery obžalovaného, charakter žalovanej trestnej činnosti (pri ktorej sa posudzuje obžalovaný ako špeciálny recidivista), ako i fakt, že obžalovaný sa dopustil momentálne prejednávanej trestnej činnosti po tom, čo mnohokrát predtým vykonal jak podmienené, tak i nepodmienečné tresty odňatia slobody, tieto nemali na neho želaný vplyv a efekt v podobe nápravy a preto považuje aj odvolací súd uloženie 20 mesačný nepodmienečný trest za zákonný a primeraný.

Pokiaľ obžalovaný namietal dvojité pričítanie priťažujúcej okolnosti § 37 písm. m) Tr. zák. s poukazom na právnu kvalifikáciu predmetného skutku, v danom smere odvolací súd uvádza, že predmetná priťažujúca okolnosť sa v tomto prípade neviaže na posledné odsúdenie trestným rozkazom Okresného súdu Galanta sp. zn. OT/249/2018 zo dňa 11.11.2018, právoplatný dňa 20.11.2018, za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f) Trestného zákona, ktoré je vyjadrené v skutkovej vete rozsudku, ale na jeho bohatú (predchádzajúcu) trestnú minulosť a s tým súvisiace odsúdenia, ktoré neboli doposiaľ zahladené a preto tvoria materiálny predpoklad pre posúdenie tejto skutočnosti v zmysle § 37 písm. m) Tr. zák.

Ďalej má odvolací súd za potrebné uviesť, že postupom podľa § 321 odsek 1 písm. e) Trestného poriadku môže odvolací súd zrušiť výrok o treste napadnutého rozsudku len v prípade, ak je uložený trest neprimeraný. Za neprimeraný možno považovať taký trest, ktorého druh alebo výmera je v zrejmom rozpore s hľadiskami, ktoré sú určené v zásadách pre ukladanie trestov podľa § 34 Trestného zákona. V prejednávanej veci krajský súd nepovažoval uložený trest odňatia slobody za neprimeraný (neprimerane prísny, alebo za extrémny, ako to naznačoval obžalovaný v odvolaní), nakoľko prvostupňový súd pri ukladaní trestu podľa názoru odvolacieho súdu prihliadol ku všetkým okolnostiam, ktoré sú rozhodujúce z hľadiska naplnenia účelu trestu a jeho výmery a uvážene prihliadol i na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, na osobu páchatela, jeho pomery a možnosti nápravy, a preto sa s uloženým trestom v uvedenom rozsahu stotožnil aj súd druhého stupňa.

Obžalovaný by si mal uvedomiť, že pre trest je charakteristické, že je s ním spojené negatívne hodnotenie činu a osoby páchatela a že sa ukladá nie len v závislosti od závažnosti činu (ako to namietal obžalovaný), ale i od osobných pomerov obžalovaného a jeho trestnej minulosti, ktoré sú rovnocennými právnymi skutočnosťami a tiež rozhodujúcimi kritériami pre stanovenie druhu trestu a jeho výmery. K naplneniu účelu trestu tiež prispieva aj jeho preventívne pôsobenie, keď hrozba trestu formulovaného v trestnom kódexe odrádza verejnosť od páchania trestnej činnosti, pričom intenzita tejto prevencie rastie so zvyšovaním vedomia verejnosti o neodvratnosti a spravodlivosti trestov, ktoré i reálne postihne osobu páchajúcu takýto druh trestnej činnosti.

Rovnako nemožno akceptovať argumentáciu obžalovaného, ohľadom nemožnosti zamestnať počas pandemickej situácie, čo ho zároveň donútilo zaobštarávať si prostriedky na živobytie touto protispoločenskou činnosťou, nakoľko už z predchádzajúceho života obžalovaného je súdu zrejmé, že prostriedky na uspokojovanie životných potrieb si ani v minulosti (pred začiatkom nepriaznivej ekonomickej a infektologickej situácie v SR a vo svete) nemal záujem zaobštarávať financie legálnou cestou, ale ich získaval poväčšinou krádežami. Taktiež predmetom prejednávaneho skutku krádeže neboli základné životné potraviny, ale skôr „luxusné“ čokoládové výrobky a preto aj túto námietku obžalovaného považoval odvolací súd skôr za účelovú s cieľom zmierniť následky svojho správania. Mimochodom, všeobecne nie je možný a ani prípustný spôsob zaobštarávania obživy obyvateľov v sociálnej núdzi krádežami (tobôž nie za krízovej situácie), pretože pre takýto účel slúži na jednej strane podpora štátu a tiež rôzne neziskové organizácie, ktoré pri dodržaní určitých zásad a predpokladov poskytujú dotknutým osobám základné materiálne potreby na to, aby nedochádzalo k protiprávnemu konaniu zo strany sociálne hendikepovaných. Aj z tohto dôvodu považoval odvolací súd námietky obžalovaného v danom smere za neopodstatnené.

Zákonu zodpovedá aj výrok rozsudku, ktorým bol obžalovaný zaradený v zmysle § 48 ods.2 písm. b) Tr. zák. na výkon trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, nakoľko obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody.

Za správny a zákonný považuje odvolací súd aj výrok, ktorým bol obžalovanému uložený ochranný dohľad v trvaní 2 rokov a povinnosť zamestnať sa a preukázateľne sa uchádzať o zamestnanie počas tejto doby, nakoľko z vykonaného dokazovania vyplynulo, že vzhľadom na osobu obžalovaného a jeho predchádzajúci život (ktorý bol doposiaľ až 14 krát súdne trestaný za trestné činy krádeže, viackrát bol i vo výkone trestu odňatia slobody) sa nedá bezpečne očakávať, že po výkone trestu bude viesť na slobode riadny život (§ 76 Tr. zák.).

Z týchto dôvodov krajský súd potom považoval odvolanie obžalovaného za nedôvodné a preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.